

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະກຸ່ມວອນ

ເລກທີ **01** ສປປ
ລົງວັນທີ 9/9/2002

ລັດຖະບັນຍັດ ຂອງປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ວ່າດ້ວຍ ການຄຸ້ມຄອງເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ແລະ ວັດຖຸມີຄ່າ

- ອີງຕາມມາດຕາ 53 ຂໍ້ 2 ຂອງລັດຖະທຳມະນູນແຫ່ງ ສປປ ລາວ;
- ອີງຕາມ ມາດຕາ 7 ຂອງກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ສະບັບເລກທີ 01/95 ລົງວັນທີ 8 ມີນາ 1995;
- ອີງຕາມ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ທະນາຄານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ສະບັບເລກທີ 05/ ສພຊ ລົງວັນທີ 14 ຕຸລາ 1995 ແລະ ສະບັບດັດແປງ ເລກທີ 05/ ສພຊ ລົງວັນທີ 14 ຕຸລາ 1999;
- ອີງຕາມການສະເໜີຂອງຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ.

ປະທານປະເທດ

ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະບັນຍັດ :

ຫມວດທີ 1

ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1. ຈຸດປະສົງ

ລັດຖະບັນຍັດສະບັບນີ້ ວາງອອກເພື່ອກຳນົດລະບຽບການ, ຫລັກການຄຸ້ມຄອງ ເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ແລະ ວັດຖຸມີຄ່າໃຫ້ມີຄວາມຄ່ອງຕົວ ແລະ ຮັກສາສະຖຽນລະພາບຂອງອັດຕາແລກປ່ຽນເງິນກີບຂອງ ສປປ ລາວ ກັບ ເງິນຕາຕ່າງປະເທດ, ສົ່ງເສີມການຈໍລະຈອນ ສິນຄ້າ-ເງິນຕາ ພາຍໃນປະເທດ, ປົກປັກຮັກສາ ຄວາມເປັນເອກະລາດທາງດ້ານເງິນຕາ, ເຮັດໃຫ້ເງິນຕາຂອງຊາດມີຄ່າທີ່ໜັ້ນທຸ່ງ,

ມາດຕາ 2. ຄຳນິຍາມ

ຄຳສັບຕ່າງໆ ໃນລັດຖະບັນຍັດສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍດັ່ງນີ້:

- “ເງິນຕາ” ໝາຍເຖິງເງິນຕາຂອງ ສປປ ລາວ ຊຶ່ງຫົວໜ່ວຍ ແມ່ນກີບ;
- “ເງິນຕາຕ່າງປະເທດ” ໝາຍເຖິງ ທະນະບັດ, ແຊັກເດີນທາງ, ໃບຢັ້ງຢືນການຄ້າອື່ນໆທີ່ມີຄຸນຄ່າເປັນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ແລະ ວັດຖຸມີຄ່າທີ່ສາກົນນຳໃຊ້ ເພື່ອການຊຳລະລະຫວ່າງປະເທດ.
- “ນິຕິບຸກຄົນ “ ຫມາຍເຖິງ ຫົວໜ່ວຍດຳເນີນທຸລະກິດ.

- “ໃບຢັ້ງຢືນການຄ້າ” ໝາຍເຖິງ ແຊັກທະນາຄານທຸກປະເພດ, ໃບສັ່ງຈ່າຍທຸກປະເພດ, ພັນທະບັດແລກເງິນ, ໃບສັນຍາໃຊ້ໜີ້, ເອກະສານ ຫຼື ພາຫະນະຊຳລະອື່ນໆ ທີ່ມີຄຸນຄ່າເປັນເງິນຕາຕ່າງປະເທດຊຶ່ງສາມາດນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການຊື້-ຂາຍ ຫຼື ໃຊ້ໃນການຊຳລະສາກົນໄດ້;

- “ເງິນສົດເປັນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ” ຫມາຍເຖິງທະນະບັດ, ແຊັກເດີນທາງ ແລະ ເອກະສານອື່ນໆທີ່ມີຄ່າຄືເງິນສົດ;

- “ວັດຖຸມີຄ່າ” ຫມາຍເຖິງ ຄຳທີ່ສາມາດໃຊ້ເປັນພາຫະນະຊຳລະສາກົນໄດ້;

- “ທະນາຄານທຸລະກິດ” ໝາຍເຖິງຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງ ແລະ ເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດການທະນາຄານ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ;

- “ຜູ້ຕັ້ງຢູ່ ສປປ ລາວ” ໝາຍເຖິງ:

- (1). ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ລາວ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ ທີ່ຕັ້ງຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ, ດຳເນີນທຸລະກິດທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ແລະ ຈົດທະບຽນຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ຂອງ ສປປ ລາວ ແລະ ຫ້ອງການຕົວແທນຂອງນິຕິບຸກຄົນດັ່ງກ່າວທີ່ຕັ້ງຢູ່ຕ່າງປະເທດ;
- (2). ອົງການຈັດຕັ້ງລັດ, ອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ ຂອງ ສປປ ລາວ ທີ່ເຄື່ອນໄຫວ ຢູ່ ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ;
- (3). ພົນລະເມືອງລາວທີ່ຕັ້ງ ພູມລຳເນົາຢູ່ ສປປ ລາວ;
- (4). ພົນລະເມືອງລາວທີ່ໄປຢູ່ຕ່າງປະເທດບໍ່ເກີນ ຫນຶ່ງປີ ;
- (5). ເຈົ້າໜ້າທີ່-ພະນັກງານລາວ ທີ່ປະຈຳຢູ່ ສະຖານທູດ, ກົງສູນລາວ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ຢູ່ຕ່າງປະເທດ;
- (6). ພົນລະເມືອງລາວ ທີ່ໄປສຶກສາຮຳຮຽນ ແລະ ປິ່ນປົວພະຍາດ ຢູ່ຕ່າງປະເທດ;
- (7). ຄົນຕ່າງດ້າວ ຫຼື ຄົນບໍ່ມີສັນຊາດທີ່ຕັ້ງພູມລຳເນົາ ແລະ ທຳມາຫາກິນຢ່າງຖາວອນ ຢູ່ ສປປ ລາວ;
- (8). ຄົນຕ່າງປະເທດ ທີ່ເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ ເກີນຫນຶ່ງປີ ຊຶ່ງບໍ່ແມ່ນເຈົ້າໜ້າທີ່ ຫຼື ພະນັກງານ ຂອງສະຖານທູດ, ກົງສູນຂອງຕ່າງປະເທດ ຫຼື ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ.

- “ຜູ້ບໍ່ຕັ້ງຢູ່ ສປປ ລາວ” ໝາຍເຖິງ :

- (1). ບຸກຄົນ ແລະ ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ຕັ້ງຢູ່ຕ່າງປະເທດ;
- (2). ສະຖານທູດ, ກົງສູນຂອງຕ່າງປະເທດ, ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ ຫຼື ພະນັກ

(3). ຄົນຕ່າງປະເທດທີ່ມາຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ ບໍ່ເກີນໜຶ່ງປີ;

(4). ຄົນຕ່າງປະເທດທີ່ມາ ສຶກສາຮຳຮຽນ, ທ່ອງທ່ຽວ, ຢັ້ງມຢາມ ແລະ ບິນບົວພະຍາດ ຢູ່ ສປປ ລາວ;

(5). ຫ້ອງການຕົວແທນຂອງນິຕິບຸກຄົນຕ່າງປະເທດ ທີ່ມາຕັ້ງຢູ່ ສປປ ລາວ;

(6). ພົນລະເມືອງລາວ ທີ່ໄປຢູ່ຕ່າງປະເທດ ເກີນກວ່າ ໜຶ່ງປີ.

ໃນກໍລະນີທາກພົບຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກ ໃນການຈັດບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ເຂົ້າປະເທດໃດໜຶ່ງຂອງສອງ ປະເທດຂ້າງເທິງນີ້ ໃຫ້ນຳສະເໜີຕໍ່ຜູ້ວ່າການທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ເພື່ອພິຈາລະນາຕົກລົງ.

ມາດຕາ 3. ການນຳໃຊ້ເງິນຕາຕ່າງປະເທດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ບໍ່ມີສິດຈ່າຍ-ຮັບເງິນຕາຕ່າງປະເທດໂດຍກົງເພື່ອຊຳລະຄ່າສິນຄ້າ, ຄ່າ ບໍລິການ ຫຼື ຊຳລະໜີ້ສິນໃນດົນແດນຂອງ ສປປ ລາວ ຍົກເວັ້ນກໍລະນີທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກ ລັດຖະ ບານ ຕາມການສະເໜີຂອງທະນາຄານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ.

ຜູ້ທີ່ມີເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ເມື່ອມີຄວາມຕ້ອງການໃຊ້ຈ່າຍ, ຊຳລະຢູ່ໃນດົນແດນຂອງ ສປປ ລາວ ຕ້ອງແລກປ່ຽນເອົາເງິນກີບນຳທະນາຄານທຸລະກິດ ຫຼື ຮ້ານແລກປ່ຽນເງິນຕາ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸ ຍາດຈາກທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ.

ຜູ້ທີ່ມີຄວາມຕ້ອງການໃຊ້ຈ່າຍເງິນຕາຕ່າງປະເທດຕາມເປົ້າໝາຍ ທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 5 ຂອງລັດຖະບັນຍັດສະບັບນີ້ ສາມາດຊື້ເງິນຕາຕ່າງປະເທດນຳທະນາຄານທຸລະກິດ ຫຼື ຮ້ານແລກປ່ຽນ ເງິນຕາໄດ້ ຕາມລະບຽບການຂອງທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ.

ການຕິດປະກາດລາຄາສິນຄ້າ ແລະ ຄ່າບໍລິການ ລວມທັງການປະຕິບັດພັນທະຕ່າງໆຕໍ່ລັດ ຕ້ອງນຳໃຊ້ເງິນກີບ ຍົກເວັ້ນກໍລະນີທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກລັດຖະບານ ຕາມການສະເໜີຂອງທະນາ ຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ.

ຫມວດທີ II

ການຊື້-ຂາຍ ເງິນຕາຕ່າງປະເທດ

ມາດຕາ 4. ການຊື້-ຂາຍ ເງິນຕາຕ່າງປະເທດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນທົ່ວໄປ ຕ້ອງຊື້ - ຂາຍເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ກັບທະນາຄານທຸລະກິດ ຫຼື ຮ້ານແລກປ່ຽນເງິນຕາ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກ ທະນາຄານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ເທົ່ານັ້ນ.

ທະນາຄານທຸລະກິດ ມີສິດຊື້ທະນະບັດ, ແຊັກເດີນທາງ ແລະ ໃບຢັ້ງຢືນການຄ້າອື່ນໆ ທີ່ມີຄຸນ ຄ່າເປັນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ຊຶ່ງສາມາດນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການຊື້-ຂາຍ ຫຼື ໃຊ້ໃນການຊຳລະສາກົນ ໄດ້. ຮ້ານແລກປ່ຽນເງິນຕາ ມີສິດຊື້ ທະນະບັດ ແລະ ແຊັກເດີນທາງ ທີ່ມີຄຸນຄ່າເປັນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ຈາກມວນຊົນທົ່ວໄປຕາມລະບຽບການຂອງທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ.

ທະນາຄານທຸລະກິດ ເຂົ້າຮ່ວມ ຊື້-ຂາຍ ເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ໃນຕະຫລາດເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ລະຫວ່າງທະນາຄານ ແລະ ສາມາດຂາຍໃຫ້ມວນຊົນທົ່ວໄປ ຕາມລະບຽບການທີ່ທະນາຄານແຫ່ງ ສປ

ທະນາຄານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ເປັນຜູ້ຮຸ້ມຄອງຕະຫລາດເງິນຕາຕ່າງປະເທດລະຫວ່າງທະນາຄານຕ່າງໆ ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມຊື້-ຂາຍເງິນຕາຕ່າງປະເທດໃນຕະຫລາດດັ່ງກ່າວ ເພື່ອເພີ່ມເງິນຕາຕ່າງປະເທດໃຫ້ຄັງສຳຮອງເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ຂອງລັດ ແລະ ເພື່ອປະຕິບັດນະໂຍບາຍເງິນຕາ.

ມາດຕາ 5. ເບົາໝາຍການຂາຍ ແລະ ການນຳໃຊ້ເງິນຕາຕ່າງປະເທດ

ການຂາຍເງິນຕາຕ່າງປະເທດຂອງທະນາຄານທຸລະກິດ ແລະ ການນຳໃຊ້ເງິນຕາຕ່າງປະເທດຂອງຜູ້ຕັ້ງຢູ່ ສປປ ລາວ ແລະ ບໍ່ຕັ້ງຢູ່ ສປປ ລາວ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມລະບຽບການຂອງທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ແລະ ຕາມເບົາໝາຍດັ່ງນີ້:

1. ເພື່ອຊຳລະຄ່າສິນຄ້າທີ່ນຳເຂົ້າຈາກຕ່າງປະເທດ;
2. ເພື່ອຊຳລະຄ່າບໍລິການທີ່ຕິດພັນກັບສິນຄ້າຂາ-ຂາອອກໂດຍກົງເຊັ່ນ: ຄ່າຂົນສົ່ງຜ່ານແດນ, ຄ່າປະກັນໄພ, ຄ່າຝາກສາງຜ່ານແດນ;
3. ຊຳລະໜີ້ເງິນກູ້ ຕາມສັນຍາທີ່ໄດ້ຮັບການຕົກລົງຂອງລັດຖະບານ ຫຼື ອົງການທີ່ໄດ້ຮັບການມອບ ສິດຈາກລັດຖະບານ;
4. ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອແກ່ຕ່າງປະເທດ ຕາມການຕົກລົງຂອງລັດຖະບານ ຫຼື ອົງການທີ່ໄດ້ຮັບມອບສິດຈາກລັດຖະບານ;
5. ໂອນ ກຳໄລ, ເງິນປັນຜົນ, ຕົ້ນທຶນ, ດອກເບ້ຍ, ຄ່າບໍລິການອື່ນໆ ຂອງນັກລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ແລະ ຄ່າແຮງງານຂອງຄົນຕ່າງປະເທດ ກັບຄືນປະເທດ ຫຼື ໄປປະເທດທີ່ສາມ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມ ແລະ ຮຸ້ມຄອງການລົງທຶນຂອງຕ່າງປະເທດ ຢູ່ ສປປ ລາວ.
6. ໂອນເງິນໄປລົງທຶນຢູ່ຕ່າງປະເທດ ຕາມການອະນຸຍາດຂອງລັດຖະບານ;
7. ເພື່ອຮັບໃຊ້ເບົາໝາຍ ງົບປະມານແຫ່ງລັດ;
8. ປະຕິບັດຕາມເບົາໝາຍອື່ນໆ ເຊັ່ນ: ໄປປິ່ນປົວ, ສຶກສາ, ຢັ້ງມຢາມຕ່າງປະເທດ... ຕາມລະບຽບການທີ່ ທະນາຄານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ວາງອອກ.

ການຂາຍເງິນຕາ ຂອງຮ້ານແລກປ່ຽນເງິນຕາ ແມ່ນປະຕິບັດຕາມເບົາໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ຂາຍໃຫ້ ທະນາຄານທຸລະກິດຂອງລັດ ຫຼື ທະນາຄານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ;
2. ຂາຍໃຫ້ມວນຊົນທົ່ວໄປຕາມລະບຽບການ ຂອງທະນາຄານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 6. ສິດໃນການຊື້ເງິນຕາຕ່າງປະເທດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ, ອົງການຈັດຕັ້ງລັດ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ ທີ່ຕັ້ງຢູ່ ສປປ ລາວ ສາມາດຊື້ເງິນຕາຕ່າງປະເທດຈາກທະນາຄານທຸລະກິດ ຕາມລະບຽບການຂອງທະນາຄານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນເບົາໝາຍທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 5 ຂອງລັດຖະບັນຍັດສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 7. ອັດຕາແລກປ່ຽນເງິນຕາ

ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ປະກາດອັດຕາແລກປ່ຽນເງິນຕາຕາມກົນໄກຕະຫລາດ ທີ່ມີການຄ້າມຄອງຂອງລັດ ໂດຍອີງໃສ່ອັດຕາຊື້-ຂາຍເງິນຕາຕ່າງປະເທດໂດຍສະເລ່ຍ ໃນຕະຫລາດເງິນຕາຕ່າງ

ໃນກໍລະນີຈຳເປັນທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ຈະເປັນຜູ້ກຳນົດອັດຕາແລກປ່ຽນເງິນຕາ ດ້ວຍ
ຕົນເອງ ເພື່ອໃຫ້ບັນດາທະນາຄານທຸລະກິດ ແລະ ຮ້ານແລກປ່ຽນເງິນຕາປະຕິບັດ.

ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ມີໜ້າທີ່ຄົ້ນຄວ້າ, ນຳສະເໜີຕໍ່ລັດຖະບານກ່ຽວກັບລະບົບອັດຕາ
ແລກປ່ຽນເງິນຕາ ທີ່ເໝາະສົມກັບລະດັບການຂະຫຍາຍຕົວທາງດ້ານເສດຖະກິດ - ສັງຄົມຂອງຊາດ.

ຫມວດທີ III

ການເປີດບັນຊີເງິນຝາກ ແລະ ການນຳໃຊ້ບັນຊີເງິນຝາກ ເປັນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ຂອງຜູ້ຕັ້ງຢູ່ ສປປ ລາວ ແລະ ບໍ່ຕັ້ງຢູ່ ສປປ ລາວ

ມາດຕາ 8. ການເປີດບັນຊີເງິນຝາກ ແລະ ການນຳໃຊ້ບັນຊີເງິນຝາກເປັນເງິນຕາຕ່າງປະເທດຂອງຜູ້ຕັ້ງຢູ່
ສປປ ລາວ ແລະ ບໍ່ຕັ້ງຢູ່ ສປປ ລາວ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ຕັ້ງຢູ່ ສປປ ລາວ ແລະ ບໍ່ຕັ້ງຢູ່ ສປປ ລາວ ທີ່ມີລາຍຮັບເປັນເງິນຕາຕ່າງ
ປະເທດທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດຫມາຍ ສາມາດເປີດບັນຊີເງິນຝາກ ເປັນເງິນຕາຕ່າງປະເທດໄວ້ນຳທະນາ
ຄານທຸລະກິດ ຢູ່ ສປປ ລາວ ແລະ ຈະໄດ້ຮັບ ດອກເບ້ຍເງິນຝາກຂອງຕົນເປັນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ຕາມ
ລະບຽບການຂອງທະນາຄານທຸລະກິດ ແລະ ນຳໃຊ້ເງິນໃນບັນຊີເງິນຝາກດັ່ງກ່າວໃຫ້ປະຕິບັດຕາມ
ມາດຕາ 3 ແລະ ມາດຕາ 5 ຂອງລັດຖະບັນຍັດສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 9. ສິດໃນການຄອບຄອງ, ນຳໃຊ້ເງິນຕາຕ່າງປະເທດຂອງບຸກຄົນ

ບຸກຄົນຕັ້ງຢູ່ ສປປ ລາວ ແລະ ບໍ່ຕັ້ງຢູ່ ສປປ ລາວ ສາມາດຄອບຄອງເງິນຕາຕ່າງປະເທດ, ສາ
ມາດຝາກໄວ້ນຳທະນາຄານທຸລະກິດ ແລະ ນຳໃຊ້ເງິນດັ່ງກ່າວ ຕາມມາດຕາ 3 ແລະ ມາດຕາ 5 ຂອງ
ລັດຖະບັນຍັດສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 10. ການເປີດບັນຊີເງິນກີບ ແລະ ການນຳໃຊ້ບັນຊີເງິນກີບຂອງຜູ້ບໍ່ຕັ້ງຢູ່ ສປປ ລາວ

ຜູ້ບໍ່ຕັ້ງຢູ່ ສປປ ລາວ ສາມາດເປີດບັນຊີເງິນກີບໄວ້ນຳທະນາຄານທຸລະກິດຢູ່ ສປປ ລາວ
ໄດ້ດ້ວຍເງິນກີບທີ່ໄດ້ມາຈາກການຂາຍເງິນຕາຕ່າງປະເທດໃຫ້ທະນາຄານທຸລະກິດ ຫລື ຮ້ານແລກປ່ຽນ
ເງິນຕາ ແລະ ສາມາດນຳໃຊ້ຍອດເໝາະສົມຂອງບັນຊີດັ່ງກ່າວ ຊື້ເງິນຕາຕ່າງປະເທດຄືນໄດ້.

ມາດຕາ 11. ການເປີດບັນຊີ ແລະ ນຳໃຊ້ບັນຊີເງິນຝາກຢູ່ຕ່າງປະເທດ ຂອງຜູ້ຕັ້ງຢູ່ ສປປ ລາວ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຕັ້ງຢູ່ ສປປ ລາວ ສາມາດເປີດ ແລະ ນຳໃຊ້ບັນຊີເງິນຝາກຂອງຕົນຢູ່ຕ່າງ
ປະເທດ ຕາມການອະນຸຍາດຂອງທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ເຂົ້າໃນເປົ້າຫມາຍດັ່ງນີ້:

1. ທຸລະກິດຜ່ານແດນເຊັ່ນ: ຂົນສົ່ງທາງບົກ, ທາງອາກາດ, ທາງທະເລ, ທາງໄປສະນີ, ປະກັນ
ໄພ, ທ່ອງທ່ຽວ, ການນຳອອກແຮງງານ ແລະ ການຮັບເໝົາໂຄງການຢູ່ຕ່າງປະເທດ;

2. ການກູ້ຢືມເງິນ ແລະ ການຊຳລະໜີ້ຕ່າງປະເທດ;

4. ເປົ້າໝາຍອື່ນໆ ຕາມການອະນຸຍາດຂອງອົງການທີ່ມີສິດອຳນາດກ່ຽວຂ້ອງ.

ຜູ້ຕັ້ງຢູ່ ສປປ ລາວ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ເປີດບັນຊີເງິນຝາກຢູ່ຕ່າງປະເທດ ມີໜ້າທີ່ ລາຍງານກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ບັນຊີເງິນຝາກເປັນເງິນຕາຕ່າງປະເທດຂອງຕົນໃຫ້ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ຕາມລະບຽບການທີ່ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ວາງອອກ.

ມາດຕາ 12. ການຄຸ້ມຄອງການເປີດ ແລະ ການນຳໃຊ້ບັນຊີ ເງິນຝາກເປັນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ

ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ເປັນຜູ້ວາງລະບຽບການກ່ຽວກັບເງື່ອນໄຂ ການເປີດ ແລະ ການນຳໃຊ້ບັນຊີເງິນຝາກເປັນເງິນຕາຕ່າງປະເທດຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ຂອງຜູ້ຕັ້ງຢູ່ ສປປ ລາວ ແລະ ບໍ່ຕັ້ງຢູ່ ສປປ ລາວ.

ບັນດາທະນາຄານທຸລະກິດ ທີ່ຮັບເປີດບັນຊີເງິນຝາກ ເປັນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ຂອງຜູ້ຕັ້ງຢູ່ ສປປ ລາວ ແລະ ບໍ່ຕັ້ງຢູ່ ສປປ ລາວ ແລະ ບັນຊີເງິນຝາກເປັນເງິນກີບ ຂອງຜູ້ບໍ່ຕັ້ງຢູ່ ສປປ ລາວ ນັ້ນ ມີໜ້າທີ່ຄຸ້ມຄອງການນຳໃຊ້ບັນຊີເງິນຝາກຂອງບຸກຄົນເຫຼົ່ານັ້ນ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມລັດຖະບັນຍັດສະບັບນີ້ ແລະ ຕາມລະບຽບການ ທີ່ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ວາງອອກ.

ທະນາຄານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງ, ບໍລິການຝາກເງິນຕາຕ່າງປະເທດຂອງລັດຖະບານ, ທະນາຄານທຸລະກິດ, ສະຖາບັນການເງິນສາກົນຕ່າງໆ ຕາມລັດຖະບັນຍັດສະບັບນີ້ ແລະ ລະບຽບການສະເພາະຂອງທະນາຄານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ວາງອອກ.

ມາດຕາ 13. ການຄຸ້ມຄອງລາຍຮັບເປັນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນຕັ້ງຢູ່ ສປປ ລາວ ດຳເນີນທຸລະກິດພົວພັນກັບຕ່າງປະເທດ ມີລາຍຮັບເປັນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງນຳເງິນຕາຕ່າງປະເທດຂອງຕົນເຂົ້າມາ ສປປ ລາວ ຢ່າງຄົບຖ້ວນ ແລະ ຖືກຕ້ອງຕາມກຳນົດເວລາ ຍົກເວັ້ນກໍລະນີທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ. ລາຍຮັບທີ່ເປັນເງິນຕາຕ່າງປະເທດດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງຝາກໄວ້ໃນບັນຊີເງິນຝາກຂອງຕົນທີ່ເປີດໄວ້ນຳທະນາຄານທຸລະກິດ ການນຳໃຊ້ເງິນໃນບັນຊີດັ່ງກ່າວຕ້ອງປະຕິບັດຕາມມາດຕາ 3 ແລະ ມາດຕາ 5 ຂອງລັດຖະບັນຍັດສະບັບນີ້.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນຕັ້ງຢູ່ ສປປ ລາວ ດຳເນີນທຸລະກິດຢູ່ພາຍໃນ ສປປ ລາວ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ເກັບລາຍຮັບເປັນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງຝາກໄວ້ໃນບັນຊີເງິນຝາກຂອງຕົນທີ່ເປີດໄວ້ນຳທະນາຄານທຸລະກິດ ການນຳໃຊ້ເງິນໃນບັນຊີດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມມາດຕາ 3 ແລະ ມາດຕາ 5 ຂອງລັດຖະບັນຍັດສະບັບນີ້.

ທຸກລາຍຮັບງົບປະມານທີ່ເປັນເງິນຕາຕ່າງປະເທດຕ້ອງນຳມາຝາກໄວ້ໃນບັນຊີຂອງລັດຖະບານທີ່ເປີດໄວ້ນຳທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ, ເມື່ອຕ້ອງການນຳໃຊ້ຊຳລະພາຍໃນປະເທດຕອ້າງຂາຍເງິນຕາດັ່ງກ່າວໃຫ້ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ໃນອັດຕາແລກປ່ຽນປະຈຳວັນຂອງທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 14. ການນຳເງິນຕາຕ່າງປະເທດເປັນເງິນສົດ, ວັດຖຸມີຄ່າ ແລະ ເງິນກີບ ເຂົ້າ-ອອກ ສປປ ລາວ ຜູ້ຕັ້ງຢູ່ ສປປ ລາວ ແລະ ບໍ່ຕັ້ງຢູ່ ສປປ ລາວ ສາມາດນຳເອົາເງິນສົດເປັນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ, ເງິນກີບ ແລະ ວັດຖຸມີຄ່າເຂົ້າ - ອອກ ສປປ ລາວ ໄດ້ຕາມລະບຽບການທີ່ທະນາຄານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ວາງອອກໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ - ອາກອນ ປະຈຳດ່ານກວດຄົນເຂົ້າເມືອງ ມີໜ້າທີ່ຮັບແຈ້ງ ແລະ ກວດກາ ການນຳເງິນຕາຕ່າງປະເທດ, ເງິນກີບ ແລະ ວັດຖຸມີຄ່າ ເຂົ້າ - ອອກ ສປປ ລາວ.

ຫມວດທີ IV

ການເຄື່ອນໄຫວດ້ານເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ຂອງທະນາຄານທຸລະກິດ ແລະ ຮ້ານແລກປ່ຽນເງິນຕາ

ມາດຕາ 15. ການອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດເງິນຕາຕ່າງປະເທດ

ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ເປັນຜູ້ອະນຸຍາດ ແລະ ຖອນໃບອະນຸຍາດ ກ່ຽວກັບການດຳເນີນທຸລະກິດ ເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ຂອງທະນາຄານທຸລະກິດ ແລະ ຮ້ານແລກປ່ຽນເງິນຕາ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ມີຈຸດປະສົງດຳເນີນທຸລະກິດ ແລກປ່ຽນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງປະກອບເອກະສານຂໍອະນຸຍາດ ແລະ ປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂຕ່າງໆທີ່ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ວາງອອກໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ທະນາຄານທຸລະກິດ ແລະ ຮ້ານແລກປ່ຽນເງິນຕາ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງເຄື່ອນໄຫວໃນຂອບເຂດທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນໃບອະນຸຍາດ ແລະ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມກົດຫມາຍ, ລັດຖະບັນຍັດສະບັບນີ້ ແລະ ລະບຽບການອື່ນໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 16. ການຕິດປະກາດອັດຕາແລກປ່ຽນເງິນຕາ

ທະນາຄານທຸລະກິດ ແລະ ຮ້ານແລກປ່ຽນເງິນຕາ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງຕິດປະກາດອັດຕາແລກປ່ຽນເງິນຕາຢູ່ບ່ອນເປີດເຜີຍ, ເຫັນໄດ້ງ່າຍ ເພື່ອບໍລິການລູກຄ້າ ແລະ ຕ້ອງປະຕິບັດອັດຕາແລກປ່ຽນເງິນຕາທີ່ໄດ້ຕິດປະກາດໄວ້.

ມາດຕາ 17. ການໃຫ້ກູ້ຢືມເງິນ ແລະ ການເກັບກູ້ໜີ້ສິນເປັນເງິນຕາຕ່າງປະເທດຂອງທະນາຄານທຸລະກິດ

ທະນາຄານທຸລະກິດ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ສາມາດໃຫ້ບຸກຄົນ ແລະ ນິຕິບຸກຄົນຕັ້ງຢູ່ ສປປ ລາວ ກູ້ຢືມເງິນເປັນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ສຳລັບເປົ້າຫມາຍທີ່ສາມາດສ້າງລາຍຮັບເປັນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ. ການໃຫ້ກູ້ຢືມເງິນເປັນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງເກັບກູ້ຕົ້ນທຶນ ແລະ ດອກເບ້ຍຄືນເປັນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ຕາມກຳນົດເວລາທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນສັນຍາເງິນກູ້.

ມາດຕາ 18. ການລະດົມທຶນເປັນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ

ມາດຕາ 19. ການນຳເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ເຂົ້າ-ອອກ ສປປ ລາວ ຂອງທະນາຄານທຸລະກິດ ແລະ ສະຖາບັນ ການເງິນອື່ນໆ

ທະນາຄານທຸລະກິດ ແລະ ສະຖາບັນການເງິນອື່ນໆ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ໃຫ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ສາມາດນຳເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ເຂົ້າ-ອອກ ສປປ ລາວ ເພື່ອຮັບໃຊ້ການດຳເນີນທຸລະກິດຂອງຕົນ ຕາມລະບຽບການທີ່ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ວາງອອກໃນແຕ່ລະໄລຍະ. ສຳລັບ ຮ້ານແລກປ່ຽນເງິນຕາບໍ່ມີສິດນຳເອົາເງິນຕາຕ່າງປະເທດເຂົ້າ-ອອກ ສປປ ລາວ.

ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ - ອາກອນ ປະຈຳດ່ານກວດຄົນເຂົ້າເມືອງ ມີໜ້າທີ່ຮັບແຈ້ງ ແລະ ກວດກາ ການນຳເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ຂອງບັນດາທະນາຄານທຸລະກິດ ແລະ ສະຖາບັນການເງິນອື່ນໆເຂົ້າ - ອອກ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 20. ການກວດກາ ແລະ ການລາຍງານການດຳເນີນທຸລະກິດເງິນຕາຕ່າງປະເທດ

ທະນາຄານທຸລະກິດ, ສະຖາບັນການເງິນອື່ນໆ ແລະ ຮ້ານແລກປ່ຽນເງິນຕາ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ດຳເນີນທຸລະກິດເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງຢູ່ພາຍໃຕ້ການກວດກາຂອງທະນາ ຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ແລະ ຕ້ອງປະຕິບັດລະບອບລາຍງານຕາມລະບຽບການທີ່ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ວາງອອກໃນແຕ່ ລະໄລຍະ.

ຫມວດທີ V

ການກູ້ຢືມເງິນ ແລະ ການຊ່ວຍເຫລືອ

ມາດຕາ 21. ການກູ້ຢືມເງິນຈາກຕ່າງປະເທດຂອງ ລັດຖະບານ

ກະຊວງການເງິນ, ທະນາຄານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ, ບັນດາກະຊວງ ແລະ ອົງການທຽບເທົ່າກະ ຊວງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ມີໜ້າທີ່ຄົ້ນຄວ້າປະກອບຄຳເຫັນ ໃຫ້ລັດຖະບານ ກ່ຽວກັບການກູ້ຢືມເງິນຈາກຕ່າງປະ ເທດ. ກະຊວງການເງິນ ແລະ ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ເປັນຜູ້ຕາງໜ້າລັດຖະບານ ໃນການ ເຊັນສັນຍາເງິນກູ້ ຫລື ອອກໜັງສືຄຳປະກັນໃຫ້ແກ່ການກູ້ຢືມເງິນຕາມການມອບຫມາຍຂອງລັດຖະ ບານ.

ກະຊວງການເງິນມີໜ້າທີ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສັນຍາເງິນກູ້ ແລະ ຄຸ້ມຄອງກວດກາການນຳໃຊ້ເງິນກູ້ ຂອງລັດຖະບານ ລວມທັງການນຳໃຊ້ເງິນກູ້ຂອງລັດວິສະຫະກິດ.

ທະນາຄານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ມີໜ້າທີ່ຖືບັນຊີ, ໃຫ້ບໍລິການ ແລະ ຕິດຕາມການຊຳລະໜີ້ເງິນກູ້ ຂອງລັດຖະບານຕໍ່ຕ່າງປະເທດ.

ມາດຕາ 22. ການກູ້ຢືມເງິນ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງການຮັບສິນເຊື້ອການຄ້າຈາກຕ່າງປະເທດ

ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ເປັນຜູ້ພິຈາລະນາອະນຸຍາດ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ ການກູ້ຢືມ ເງິນຈາກຕ່າງປະເທດ ຂອງບຸກຄົນ ແລະ ນິຕິບຸກຄົນທີ່ຕັ້ງຢູ່ ສປປ ລາວ .

ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ມີໜ້າທີ່ຖືບັນຊີ ແລະ ຕິດຕາມການຊຳລະໜີ້ເງິນກູ້ ຂອງບຸກຄົນ ທີ່ກ່ຽວ

ມາດຕາ 23. ການໃຫ້ກູ້ຢືມເງິນແກ່ຕ່າງປະເທດ

ກະຊວງການເງິນ, ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ, ບັນດາກະຊວງ ແລະ ອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ມີໜ້າທີ່ຄົ້ນຄວ້າປະກອບຄໍາເຫັນໃຫ້ລັດຖະບານ ກ່ຽວກັບການໃຫ້ກູ້ຢືມເງິນຂອງລັດຖະບານແກ່ຕ່າງປະເທດ.

ການໃຫ້ກູ້ຢືມເງິນຂອງນິຕິບຸກຄົນທັງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ແກ່ຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 24. ການຄຸ້ມຄອງການຊ່ວຍເຫລືອລ້າ

1. ການຄຸ້ມຄອງການຊ່ວຍເຫລືອລ້າຈາກຕ່າງປະເທດ

ກະຊວງການເງິນມີໜ້າທີ່ຄຸ້ມຄອງຢ່າງລວມສູນ ແລະ ສັງລວມມູນຄ່າການຊ່ວຍເຫລືອລ້າຈາກຕ່າງປະເທດ ລວມທັງການຊ່ວຍເຫລືອຂອງອົງການທີ່ບໍ່ສັງກັດລັດຖະບານ ທັງເປັນເງິນ ແລະ ວັດຖຸ. ສໍາລັບການຊ່ວຍເຫລືອລ້າທີ່ເປັນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງນໍາເຂົ້າລວມສູນຢູ່ໃນບັນຊີເງິນຝາກຂອງລັດຖະບານ ທີ່ເປີດໃວ້ນໍາທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ.

ສໍາລັບພາກສ່ວນທີ່ໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫລືອຂອງອົງການທີ່ບໍ່ແມ່ນລັດຖະບານ ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ ກະຊວງການເງິນ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເພື່ອສັງລວມ.

2. ການຄຸ້ມຄອງການຊ່ວຍເຫລືອລ້າແກ່ຕ່າງປະເທດ

ກະຊວງການເງິນ ມີໜ້າທີ່ຕິດຕາມ ແລະ ສັງລວມມູນຄ່າກ່ຽວກັບການ ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫລືອລ້າແກ່ຕ່າງປະເທດ ຂອງລັດຖະບານ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມຂອງ ສປປ ລາວ.

**ຫມວດທີ VI
ການລົງທຶນ**

ມາດຕາ 25. ການລົງທຶນຂອງຕ່າງປະເທດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ມາລົງທຶນຢູ່ ສປປ ລາວ ຕ້ອງເປີດບັນຊີໃວ້ນໍາ ທະນາຄານທຸລະກິດ ທີ່ຕັ້ງຢູ່ ສປປ ລາວ ຢ່າງນ້ອຍສອງບັນຊີຄື: ບັນຊີໜຶ່ງ ໃຊ້ສະເພາະ ເພື່ອຕິດຕາມການ ນໍາເຂົ້າທຶນ ເປັນເງິນຕາຕ່າງປະເທດເທົ່ານັ້ນ. ສ່ວນອີກບັນຊີໜຶ່ງ ໃຊ້ສໍາລັບການເຄື່ອນໄຫວ ທຸລະກິດທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ. ຖ້າເປັນການລົງທຶນດໍາເນີນທຸລະກິດຂຸດຄົ້ນ ແລະ ສົ່ງອອກຂັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ ຕ້ອງເປີດທັງສອງບັນຊີທີ່ກ່າວມາຂ້າງເທິງໃວ້ນໍາທະນາຄານທຸລະກິດຂອງລັດເທົ່ານັ້ນ. ການນໍາເຂົ້າທຶນເປັນເງິນຕາຕ່າງປະເທດນັ້ນ ຕ້ອງໂອນຜ່ານລະບົບທະນາຄານ ຕາມສະກຸນເງິນທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນໃບອະນຸຍາດລົງທຶນ ແລະ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ.

ທຶນເປັນວັດຖຸ ແມ່ນມູນຄ່າຂອງວັດຖຸອຸປະກອນທີ່ຜູ້ລົງທຶນໄດ້ຊື້ ແລະ ຊໍາລະຄ່າຊື້ຢູ່ຕ່າງປະເທດ ແລ້ວນໍາເຂົ້າມາຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ຂອງ ສປປ ລາວ ເພື່ອຮັບໃຊ້ການດໍາເນີນທຸລະກິດໂດຍກົງ. ສ່ວນວັດຖຸອຸປະກອນທີ່ນໍາເຂົ້າ ໂດຍນໍາໃຊ້ເງິນຕາຕ່າງປະເທດຢູ່ພາຍໃນ ສປປ ລາວ ເພື່ອການຊໍາລະ ຈະບໍ່ຖືວ່າແມ່ນທຶນເປັນວັດຖຸ.

ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ມີໜ້າທີ່ຕິດຕາມກວດກາ ການນຳເຂົ້າທຶນ ຂອງຜູ້ລົງ
ທຶນຕ່າງປະເທດ ເພື່ອຮັບປະກັນການປະຕິບັດ ຕາມການອະນຸຍາດລົງທຶນ ແລະ ຕາມກົດໝາຍວ່າ
ດ້ວຍການລົງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຂອງຕ່າງປະເທດ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ເປັນຜູ້ກວດກາ ແລະ ຍັງຢືນການນຳເຂົ້າທຶນຕົວຈິງ ເພື່ອເປັນພື້ນ
ຖານ ອ້າງອີງໃຫ້ແກ່ການຂໍໂອນ ຕົ້ນທຶນ, ດອກເບ້ຍ, ກຳໄລ, ເງິນປັນຜົນ ແລະ ອື່ນໆ ທີ່ຕິດພັນກັບ
ການລົງທຶນດັ່ງກ່າວ ອອກນອກ ສປປ ລາວ. ຜູ້ທີ່ມາລົງທຶນຢູ່ ສປປ ລາວ ຫາກບໍ່ມີຫຼັກຖານພຽງພໍກ່ຽວ
ກັບການນຳທຶນເຂົ້າມາລົງທຶນຕົວຈິງ ທະນາຄານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ຈະບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ໂອນເງິນດັ່ງກ່າວ
ອອກຈາກ ສປປ ລາວ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດລົງທຶນຢູ່ ສປປ ລາວ ຕ້ອງແຈ້ງ ທຶນ ແລະ ຫຼັກຖານການ
ນຳເຂົ້າທຶນແຕ່ລະຄັ້ງ ໃຫ້ ທະນາຄານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ຊາບ.

ມາດຕາ 26. ການກູ້ຢືມເງິນ ຂອງຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ຢູ່ ສປປ ລາວ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນຕ່າງປະເທດທີ່ມາລົງທຶນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ພາຍຫຼັງ ໄດ້ນຳທຶນຈົດທະບຽນ
ເຂົ້າມາ ສປປ ລາວ ຢ່າງຄົບຖ້ວນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນໃບອະນຸຍາດລົງທຶນແລ້ວ ຈຶ່ງສາມາດກູ້ຢືມ
ເງິນ ຈາກທະນາຄານທຸລະກິດທີ່ຕັ້ງຢູ່ ສປປ ລາວ ໄດ້ສະເພາະເພື່ອໃຊ້ເປັນທຶນຫມູນວງເທົ່ານັ້ນ. ການ
ກູ້ຢືມເງິນດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມລະບຽບການຂອງທະນາຄານທຸລະກິດຢູ່ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 27. ການໂອນເງິນໄປຕ່າງປະເທດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນທີ່ມາລົງທຶນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ປະຕິບັດພັນທະທາງດ້ານການ
ເງິນຕາມລະບຽບກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ ຢ່າງຄົບຖ້ວນແລ້ວ ສາມາດໂອນ ກຳໄລ, ເງິນປັນຜົນ ທີ່ໄດ້
ຮັບຈາກການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດ ແລະ ລາຍຮັບອື່ນໆ ທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ຜ່ານລະບົບທະນາ
ຄານທຸລະກິດກັບຄືນປະເທດຕົນ ຫລື ໄປປະເທດທີສາມໄດ້.

ໃນກໍລະນີຫມົດກຳນົດເວລາລົງທຶນ ຫລື ກິດຈະການ ການລົງທຶນຫາກຖືກຢຸດຕິບາງສ່ວນ ຫລື
ທັງຫມົດ, ພາຍຫຼັງໄດ້ປະຕິບັດພັນທະ ແລະ ຊຳລະໜີ້ສິນຕ່າງໆແລ້ວ ກໍສາມາດໂອນເງິນທີ່ມາລົງທຶນ
ກັບຄືນປະເທດຕົນ ຫລື ໄປປະເທດທີສາມໄດ້ ຕາມລະບຽບການທີ່ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ວາງ
ອອກ.

ມາດຕາ 28. ການລົງທຶນຢູ່ຕ່າງປະເທດຂອງຜູ້ຕັ້ງຢູ່ ສປປ ລາວ

ຜູ້ຕັ້ງຢູ່ ສປປ ລາວ ທີ່ຕ້ອງການໄປລົງທຶນຢູ່ຕ່າງປະເທດ ໂດຍທາງກົງ ຫລື ທາງອ້ອມ ຕ້ອງໄດ້
ຮັບອະນຸຍາດ ຈາກອົງການທີ່ມີສິດອຳນາດກ່ຽວຂ້ອງ. ບົນພື້ນຖານການອະນຸຍາດດັ່ງກ່າວ ການນຳທຶນ
ອອກເພື່ອໄປລົງທຶນຢູ່ຕ່າງປະເທດນັ້ນຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກທະນາຄານແຫ່ງສປປ ລາວ.

ຫມວດທີ VII

ການຄຸ້ມຄອງທຸລະກິດວັດຖຸມີຄ່າ

ມາດຕາ 29. ການສ້າງຕັ້ງ ແລະ ຄຸ້ມຄອງທຸລະກິດວັດຖຸມີຄ່າ

ທະນາຄານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ເປັນຜູ້ອະນຸຍາດການສ້າງຕັ້ງ ແລະ ຄຸ້ມຄອງຫົວໜ່ວຍທຸລະ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ມີຈຸດປະສົງດຳເນີນທຸລະກິດນຳເຂົ້າ ແລະ ສົ່ງອອກວັດຖຸມີຄ່າ ທີ່ສາກົນ ນຳໃຊ້ເປັນພາຫະນະຊຳລະ ຕ້ອງປະກອບເອກະສານຂໍອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງ ແລະ ປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂ ຕ່າງໆທີ່ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ວາງອອກໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ກະຊວງການຄ້າເປັນຜູ້ອະນຸຍາດການສ້າງຕັ້ງ ແລະ ຄຸ້ມຄອງຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດການຜະລິດ ແລະ ຈຳໜ່າຍວັດຖຸມີຄ່າທີ່ເປັນຮູບປະພັນ ລວມທັງການນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ ວັດຖຸມີຄ່າເປັນຮູບປະພັນ, ແກ້ວປະເສີດທີ່ເປັນວັດຖຸດິບ ແລະ ໂລຫະປະເສີດ ທີ່ຊຸດຄົ້ນ ແລະ ປຸງແຕ່ງຢູ່ພາຍໃນ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 30. ການດຳເນີນທຸລະກິດ ວັດຖຸມີຄ່າຂອງທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ

ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ສາມາດຊື້-ຂາຍວັດຖຸມີຄ່າ ທີ່ສາກົນນຳໃຊ້ເປັນພາຫະນະຊຳລະຢູ່ ຕະຫລາດພາຍໃນປະເທດ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ແລະ ສາມາດນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກວັດຖຸມີຄ່ານັ້ນ ເພື່ອປະຕິ ບັດ ນະໂຍບາຍເງິນຕາ ຂອງລັດຖະບານ.

ຫມວດທີ VIII

ການສ້າງແຜນດຸນຊຳລະລະຫວ່າງປະເທດ

ມາດຕາ 31. ການສັງລວມຂໍ້ມູນລາຍຮັບ-ລາຍຈ່າຍເປັນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ

ທະນາຄານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ມີໜ້າທີ່ ສັງລວມສະຖິຕິລາຍຮັບ-ລາຍຈ່າຍເປັນເງິນຕາຕ່າງປະ ເທດຂອງລະບົບເສດຖະກິດແຫ່ງຊາດເພື່ອສ້າງແຜນດຸນຊຳລະລະຫວ່າງປະເທດ ແນໃສ່ຮັບໃຊ້ນະໂຍ ບາຍຄຸ້ມຄອງມະຫາພາກທາງດ້ານອັດຕາແລກປ່ຽນເງິນຕາ.

ບັນດາກະຊວງ, ອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ, ອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ, ແຂວງ, ກຳແພງນະຄອນ ແລະ ເຂດພິເສດມີໜ້າທີ່ສະຫລຸບລາຍງານ ແລະ ໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມື ແກ່ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ໃນ ການເກັບກຳ ແລະ ສັງລວມ ຂໍ້ມູນລາຍຮັບ-ລາຍຈ່າຍເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ຂອງວິສາຫະກິດ ແລະ ອົງ ການຈັດຕັ້ງທີ່ຂຶ້ນກັບຕົນ ເພື່ອການສ້າງແຜນດຸນຊຳລະລະຫວ່າງປະເທດ.

ມາດຕາ 32. ການຊຳລະກັບຕ່າງປະເທດ

ການຊຳລະການຄ້າ ຂາອອກ-ຂາເຂົ້າ, ການບໍລິການລະຫວ່າງປະເທດ, ການກູ້ຢືມເງິນ, ການ ຊ່ວຍເຫຼືອ, ການລົງທຶນ, ດອກເບ້ຍ, ກຳໄລ ,ເງິນປັນຜົນ ແລະ ລາຍຮັບ-ລາຍຈ່າຍຕ່າງໆລະຫວ່າງ ສປປ ລາວ ກັບຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງຜ່ານລະບົບທະນາຄານ ຕາມລະບຽບການທີ່ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ວາງອອກໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ຫມວດທີ IX

ການກວດກາ, ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 33. ການກວດກາ

ກະຊວງ, ອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ, ອຳນາດການປົກຄອງແຂວງ, ກຳແພງນະຄອນ ແລະ ເຂດ

ມາດຕາ 34. ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ລັດຖະບັນຍັດສະບັບນີ້ ຈະໄດ້ ຮັບການຍ້ອງຍໍຢ່າງເໝາະສົມຕາມລະບຽບການທີ່ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ວາງອອກ.

ບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຜົນງານໃນການຕິດຕາມຊອກຮູ້ ຂໍ້ມູນຫຼັກຖານ ກ່ຽວກັບການລະ ເມີດລັດຖະບັນຍັດສະບັບນີ້ ແລະ ໄດ້ແຈ້ງຕໍ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ມີສິດອຳນາດກ່ຽວຂ້ອງເພື່ອດຳເນີນການປັບ ໃຫມຕໍ່ຜູ້ລະເມີດຈະໄດ້ຮັບບຳເນັດຢ່າງເໝາະສົມ ຕາມລະບຽບການທີ່ອົງການທີ່ມີສິດອຳນາດກ່ຽວຂ້ອງ ກຳນົດອອກ.

ມາດຕາ 35. ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງ ທາກລະເມີດລັດຖະບັນຍັດສະບັບນີ້ ຈະຖືກປະຕິບັດມາດຕະການ ກ່າວ ເຕືອນ, ປັບໃຫມ ຫລື ດຳເນີນຄະດີຕາມກົດຫມາຍ ແລ້ວແຕ່ກໍລະນີເບົາ ຫລື ຫນັກ.

ມາດຕາ 36. ມາດຕະການກ່າວເຕືອນ

ບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງ ທາກລະເມີດລັດຖະບັນຍັດສະບັບນີ້ ເປັນຄັ້ງທຳອິດ ແລະ ມີລັກສະນະ ເບົາບາງ ຈະຖືກກ່າວເຕືອນ ແລະ ບັນທຶກເປັນລາຍລັກອັກສອນ ຈາກອົງການທີ່ມີສິດອຳນາດກ່ຽວຂ້ອງ ຢູ່ບ່ອນທີ່ມີການລະເມີດ.

ນອກຈາກນີ້ ຜູ້ລະເມີດຍັງຈະຕ້ອງປະຕິບັດເງື່ອນໄຂຕ່າງໆ ຕາມລະບຽບການຂອງທະນາຄານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ວາງອອກ.

ມາດຕາ 37. ມາດຕະການປັບໃຫມ

ພາຍຫຼັງທີ່ຖືກກ່າວເຕືອນແລ້ວ ແຕ່ຍັງສືບຕໍ່ລະເມີດ ຫລື ເປັນການລະເມີດຄັ້ງທຳອິດທີ່ມີລັກ ສະນະຫນັກຫນ່ວງ ຜູ້ລະເມີດຈະຖືກປັບໃຫມ 50% ຂອງມູນຄ່າທີ່ລະເມີດ.

ໃນກໍລະນີທີ່ໄດ້ປັບໃຫມແລ້ວ ແຕ່ຍັງບໍ່ເຂັດຫລາຍ ແລະ ຍັງສືບຕໍ່ລະເມີດ ຜູ້ລະເມີດຈະຖືກປັບ ໃຫມ 100% ຂອງມູນຄ່າທີ່ລະເມີດ ແລະ ຈຳນວນເງິນ ຫລື ວັດຖຸມີຄ່າ ທີ່ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການລະເມີດ ຈະ ຖືກຮັບເຂົ້າງົບປະມານຂອງລັດ. ຜູ້ລະເມີດຖ້າຫາກເປັນ ບຸກຄົນ ຫລື ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດ ຍັງ ຈະຖືກຖອນໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດອີກ.

ໃນກໍລະນີທີ່ມີການລະເມີດທີ່ຫນັກຫນ່ວງ ແລະ ກໍ່ຜົນເສັຍຫາຍແກ່ລະບົບເສດຖະກິດ ແລະ ການເງິນ ແລະ ເງິນຕາຂອງປະເທດ ຈະຖືກດຳເນີນຄະດີຕາມກົດຫມາຍ.

**ຫມວດທີ X
ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ**

ມາດຕາ 38. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ທະນາຄານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ, ບັນດາກະຊວງ, ອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ, ແຂວງ, ກຳແພງນະ ຄອນ, ເຂດພິເສດ ແລະ ພາກສ່ວນຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ມີໜ້າທີ່ເຜີຍແຜ່ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລັດຖະບັນ ຍັດນີ້.

ມາດຕາ 39. ຜົນສັກສິດ

ລັດຖະບັນຍັດສະບັບນີ້ ປຸງແທນດຳລັດເລກທີ 53/ປສລ ລົງວັນທີ 7 ກັນຍາ 1990 ວ່າດ້ວຍ
ການ ຄຸ້ມຄອງຈໍລະຈອນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ແລະ ວັດຖຸມີຄ່າ.

ລັດຖະບັນຍັດສະບັບນີ້ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ມີລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ. ທຸກຂໍ້ກຳນົດ, ບົດບັນຍັດ
ທີ່ປະກາດໃຊ້ໃນເມື່ອກ່ອນຫາກຂັດກັບລັດຖະບັນຍັດສະບັບນີ້ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

ປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ.

ຄຳໄຕ ສີພັນດອນ